

mšensko

Noviny pro město Mšeno a okolní obce. Měsíčník vydávaný MěÚ Mšeno. Vychází od roku 1995.

2015

říjen

V Lobči si připomněli 90. výročí spojení Škodovky s Laurinkou

Lobeč - Škoda Plzeň. Laurin & Klement. Dvě společnosti, bez jejichž spojení by si nikdo nesedl za volant legendárního popularu, felicie, spartaku nebo třeba nejnovější fabie.

Letos uplynulo devadesát let od významného kroku, který v roce 1925 učinilo vedení plzeňské Škodovky a mladoboleslavské Laurinky. A toto jubileum si příznivci motorismu připomněli v neděli na zámku v Lobči u Mšena, kde k podepsání fúze obou společností došlo.

Zámek Lobeč nebyl k tak důležitému kroku vybrán náhodou. Patřil totiž Josefu Šimonkovi, tehdejšímu prezidentovi Škodových závodů a majiteli lobečského panství. Vzpomínkovou akci uspořádal jeho pravnuček Jaromír Šimonek, který majetek svého předka spravuje společně s rodinou. „K podpisu fúze došlo v červnu roku 1925, v roce začínající hospodářské krize, kdy se Laurinka ocitla v problémech a právě spojení se Škodou Plzeň se ukázalo jako nejrozumnější řešení,“ uvedl pravnuček prezidenta závodů, který smlouvu podepsal společně s Václavem Klementem.

Rozhodnutí Václava Klementa a Václava Laurina spojit se v polovině dvacátých let se Škodou opravdu značně ovlivnila chudá poválečná léta, kdy automobilový průmysl skomíral a mladoboleslavskou továrnu navíc postihl rozsáhlý požár.

Jaromír Šimonek v rámci své řeči vylíčil vzpomínku rodinného zahradníka, který si na podpis smlouvy před lobečským zámkem dobře pamatoval. Prezident Šimonek prý smlouvu podepsal, poté vytáhl hodinky a k Václavu Klementovi pravil: „Má na to deset minut a bude rád, že se tam stane ředitelem.“ To se skutečně stalo

Na místě, kde byla fúze podepsána, je busta Josefa Šimonka. Foto: J.Ř.

a Václav Klement se stal prvním ředitelem mladoboleslavské Škodovky. Po několika letech ho ve funkci zastoupil Karel Hrdlička.

Převzetím továrny v Mladé Boleslavi získalo automobilové oddělení plzeňské Škody na významu. „Škodovka tehdy zaváděla s ČKD, která vyráběla automobily Praga. V Plzni se licenčně vyráběly limuzíny Hispano Suiza, ale

Důležitou smlouvu o fúzi podepsali Josef Šimonek a Václav Klement.

to stále nebylo ono,“ vylíčil Jaromír Šimonek, který se o historii Škodovky díky svému pradědovi zajímal už v mládí.

Po fúzi se výroba luxusních limuzín částečně přesunula z Plzně do Mladé Boleslavi a z výrobních pásů začalo krátce poté sjíždět i několik nových typů. Na chladičích nových vozů se v prvních letech po spojení továren používal nejen okřídlený šíp Škody, ale přetrvávalo i původní logo Laurin &

Klement.

Vzpomínkového setkání v Lobči se zúčastnila řada osobností ze světa motorismu, mezi nimiž byli například otec Škody Favorit Petr Hrdlička i jeho syn, který je ve Škodě Auto šéfem vývoje pohonných jednotek a podvozků.

Pozvání Jaromíra Šimonka přijala i dcera generálního ředitele Škody Plzeň Karla Loevensteina Karla Katschnerová, která lobečský zámek navštívila, když jí bylo deset let. „Měla jsem tu čest poznat svého pradědečka Josefa Šimonka. V Lobči jsem ho navštívila s tatínkem a maminkou. Mám tak velké privilegium, že jsem ho poznala,“ řekla Jaromíru Šimonkovi dvaadvadesátiletá dáma.

Součástí připomínky 90. výročí fúze byla i krátká divadelní ukáзка toho, jak to tenkrát pod kaštanem u zámku mohlo vypadat. A na stejném místě pod kaštanem, kde byla důležitá smlouva podepsána, na závěr setkání odhalili Jaromír Šimonek s dcerou Zuzanou bustu prezidenta Škody Plzeň a svého významného předka Josefa Šimonka.

Jiří Říha

ČEKÁ NÁS

3. 10. Mšeno

Cyklotrek, tradiční cykloturistická akce se začátkem v 9.00 na mšenském koupališti

7. 10. Mšeno

v rámci Týdne sociálních služeb se v době od 9.00 do 15.00 otevrou dveře Domova seniorů Mšeno

10. 10. Kokořínský Důl

Kokořínský jarmark, zahájení v 10.00

14. 10. Mšeno

pořad Tak to je život s Karlem Bláhou a Valérií Zawadskou, Domov seniorů Mšeno, 14.00

14. 10. Mšeno

Den Bernarda, svátek piva v restauraci Stadion, 17.00

19. 10. Mšeno

veřejné fórum Desatero problémů města Mšena, sál radnice od 17.00

28. 10. Mšeno

Běh Debrů, závod v přespolním běhu, 9.00 - 9.45 prezence, start od 10.00 podle kategorií

28. 10. Mšeno

Sokolská akademie k 150. výročí TJ Sokol Mšeno, 10. výročí oslaví pěvecký sbor Intermezzo, sokolovna ve Mšeně, 17.00

31. 10. Kadlín

ukončení turistické sezony

4. 11. Mšeno

beseda s Ivo Šmoldasem, Domov seniorů Mšeno od 14.00

Dětem i dospělým začíná opět cvičení v opravené sokolovně

Mšeno - Opravená mšenská sokolovna se otevírá cvičencům. Cvičení mladšího žactva do jedenácti let si každé pondělí od 17 do 18 hodin vezme na starost Magda Hájková, po níž mladší i starší žactvo při gymnastických cvičích od 18 do 19 hodin protáhne Radka Nečasová.

Cvičení podle Jill s Květou Živnou pro ženy je naplánováno na úterý od 19 do 19.30 hodin. Středa patří

v sokolovně rodičům s dětmi, s nimiž bude od 17 do 18 hodin cvičit Květa Živná. Další hodinu povede Líba Bursová, která si pro ženy připravila cvičení na protažení kloubů a svalů.

Ve čtvrtek se na nové parketové podlaze sokolovny příjemně unaví mladší a starší žactvo, na které se bude od 17 do 18 hodin těšit Hanka Nečasová. Následující hodinu pak

pod vedením Květy Živné využijí ženy cvičící na velkých míčích.

Mšenští sokolové obnovují také činnost lezeckého oddílu, který se bude scházet v úterý a ve čtvrtek od 16 do 17 hodin, kdy bude mít dohled Alena Oupická, a v pátek od 16.30 bude lezecká stěna sokolovny patřit pokročilým lezcům pod vedením Martina Macha a Jana Bloudka.

(jř)

SLOVO ŠÉFREDAKTORA

Vážení čtenáři, dostává se vám do rukou, promiňte mi ten výraz, doslova nabušené říjnové vydání Mšenska. Ačkoli nejvíce vytiženým měsícem, co se kulturního dění týče, bývá většinou červen, letošní září jej směle překonalo. Během minulého měsíce se totiž v našem malém regionu konalo tolik akcí, že bylo téměř nemožné všechny navštívit. Za pozornost jistě stálo setkání na dvoře lobečského zámku, kde byla před devadesáti lety podepsána smlouva o fúzi Škody Plzeň s mladoboleslavskou Laurinkou. Neméně lákavý byl další sobotu koncert Spirituál kvintetu v mšenském kostele svatého Martina a o šest dní později to sympatizanty Václava Havla táhlo do areálu mšenského koupaliště, kde se na vzpomínkovém večeru sešla řada významných hostů. Za zmínku jistě stojí i Kokořínská klasika, která je stále více populární. A to ani nemluvíme o obrovském úspěchu pivovaru v Lobči, který jsme také nemohli vynechat.

Pěkný začátek podzimu přeje Jiří Říha

Domov seniorů Mšeno srdečně zve na besedu

s

Ivo Šmoldasem

Beseda se bude konat ve středu 4. listopadu 2015 od 14 hodin v hale DSM. Vstup zdarma.

S nadhledem a humorem na aktuální téma či témata, která hýbou naší společností a „dotazy na tělo“...

PhDr. Ivo Šmoldas je český básník, nakladatelský redaktor, kulturní publicista, scenárista, moderátor a překladatel.

Na Václava Havla vzpomínali na koupališti jeho přátelé

Mšeno – Milý člověk. Věrný kamarád. Neuvěřitelné zjevení. To byl Václav Havel. Alespoň podle hostů vzpomínkového večera, který přilákal do atriya budovy mšenského koupaliště přes osmdesát lidí.

Po úvodním slově mšenského evangelického faráře Michala Šimka se divákům představili místní divadelníci čtením z Havlovy hry Vyrozumění.

Po úřednických debatách o novém úředním jazyce pytydepe se na scéně objevil písničkář Jaroslav Hutka. „Všechny písně, které jsem si na tuto akci připravil, jsem napsal v roce 1977. Souvisejí s Chartou 77 a s naším vztahem k pravdě,“ řekl publiku před písní Sokrates.

Následovaly vzpomínky režiséra Jaroslava Víznera, který se s Václavem Havlem seznámil v roce 1962, kdy přišel do Divadla Na zábradlí. „Vidali jsme se pak denně, a to nejen v divadle, ale i v soukromí. Byla s ním legrace,“ začal líčit své vzpomínky na tehdy ještě kulísáka Havla Jaroslav Vízner.

V paměti mu zůstala i návštěva v Havlově bytě na Rašínově nábřeží. „Bavili jsme se, popíjeli víno a zpívali. Vašek měl takový zvyk, že si po chvíli lehl pod stůl a spal jako medvídek. Pak se vztyčil, začal recitovat a zase usnul. A právě, když začal recitovat, tak jsem si všiml, že se v lustru něco hýbe. Byl tam mikrofon. Jeden z nás pak vylezl na stůl a začal mikrofon vytahovat, z půdy mu v tom ale někdo bránil. Nakonec jsme ho utrhli a Vašek ho odnesl na policii. Nikdo se samozřejmě k ničemu nepřiznal a nic se nevyšetřilo,“ vyprávěl divákům

Na Václava Havla vzpomínali Petr Císařovský i Jan Urban.

režisér Vízner, kterého prý neskutěčně rozesmutňuje, co si lidé na Havla dokážou vymyslet. „Říkají o něm, že byl alkoholik, což nebyl, a že měl rád holky, to asi jako každý chlap. Byl to dobrý člověk a věrný kamarád.“

Vzpomínky výtvarníka Petra Císařovského jsou o dvacet let mladší. „S Václavem Havlem jsem

„Vašek měl takový zvyk, že si lehl pod stůl a spal jako medvídek. Pak se vztyčil a začal recitovat.“

se seznámil poměrně pozdě, až v roce 1984. Když se vrátil z vězení, má pozdější žena mu po Ivanu Klímovi poslala obrázek a Václav se pak s námi, partou výtvarníků, chtěl sejít. Potkal jsem se tenkrát s neobyčejně prostým, vtipným a nesebestředným člověkem, který se o nás všechny hodně zajímal,“

popisoval výtvarník první setkání s budoucím prezidentem.

Vzpomínal i na příhodu, kterou s Václavem Havlem zažil. „Když nás navštívil na Sázavě, málem se utopil. Byl krásný den, 1. září 1989. Bavili jsme se a popíjeli. Pak jsme šli v úplně tmě k mlýnskému náhonu, kde jsem se nějak zapotácel a do Václava strčil. Shodil jsem ho do vody, kam z okolních domů vypouštěli nejrůznější zbytky. Byl v šoku, ale nekřičel o pomoc, jen říkal – to je konec. Neprosil, neškemral. Nakonec ho kluci vytáhli a holky ho v mlýně sprchovaly. Když jsem vlezl do koupelny, vyprskl jsem smíchy. Vypadal jako vodník z Rusalky, jak měl na sobě ty různé věci včetně kusů toaletního papíru. Je to taková tragikomická historka,“ líčil na mšenském setkání Petr Císařovský.

„Dnes jsem si osvěžil něco, co mě na Havlovi nejvíc bavilo. Ať se v jakékoli společnosti začal drbat Havel, všichni se začali usmívat,“ začal své vzpomínání na kamaráda novinář a mluvčí Občanského fóra Jan Urban.

Po historce Jaroslava Víznera, v níž Václav Havel recitoval básně, si Jan Urban vybavil vzpomínku, která už mu z paměti málem unikla. „Václav zbožňoval budovatelské písně a poezii. Já jsem si jako čistě vymydlené komunistické dítě z recitačních soutěží nějaké básničky a písničky pamatoval. A brzy po tom, co jsme se s Václavem seznámili, vysloveně prosil, jestli si ještě něco pamatuju. Vzpomněl jsem si na píseň – Jel jednou soudruh Budonnyj krajem řek a luk, potkal tam na louce zelený jízdní donský pluk.“

Dokončení na straně 6

Vzpomínkový večer si nenechaly ujít desítky lidí. Foto 2x: Jiří Říha

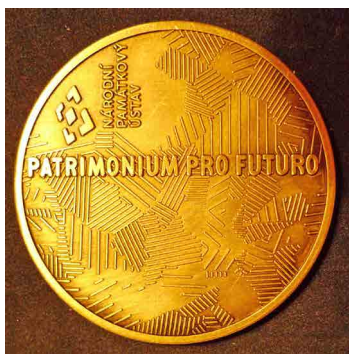
Pivovar získal prestižní cenu

Lobeč - Nejdříve se zdálo, že po vyhlášení Cen Národního památkového ústavu (NPÚ) Patrimonium pro futuro v pražském kostele svatého Floriána odjedou zástupci Parostrojního pivovaru v Lobči s prázdnou. Nakonec ale manželé Jana a Pavel Prouzovi, architekti, kteří památný pivovar zachránili, z rukou generální ředitelky NPÚ Nadi Goryczkové 15. září převzali mimořádnou cenu.

Takový úspěch prý nečekali. „Když jsem se díval na konkurenty v kategorii záchrana, říkal jsem si, že bychom v ní zřejmě uspět mohli. To se však nestalo. Vyhlášení mimořádné ceny bylo až na konci, takže se zdálo, že se vrátíme domů s prázdnou,“ poznamenal Pavel Prouza.

O vítězích jednotlivých kategorií prestižní památkářské ankety rozhodovala komise sestavená jak z vědecké rady členů NPÚ, ICO-MOS a dalších institucí. Manželský pár pražských architektů, kteří chátrající pivovarský areál koupili před osmi lety, získal mimořádné ocenění za jeho záchranu, obnovu a zprovoznění.

Letos na jaře se totiž v památném pivovaru po více než sedmdesáti letech začalo opět vařit pivo. Nejdříve ale bylo nutné původně

renesanční pivovar zrekonstruovat, náročné opravy přitom ještě úplně neskončily.

A protože si Prouzovi dali na opravách opravdu záležet, upoutali pozornost památkářů, kteří je na jaře letošního roku do ankety nominovali. „Mimořádně provedená akce by si zasloužila ocenění hned ve třech kategoriích, a to záchrana památky, obnova a restaurování i prezentace hodnot,“ zhodnotili památkáři nesnadné oživení lobečského pivovaru.

Lobečský pivovar získal prestižní cenu Národního památkového ústavu. Osvědčený přístup investora, mimořádné osobní nasazení, výjimečně dobrá spolupráce s památkáři, schopnost zajistit vhodné zdroje financování, odvaha navrátit

památku původní využití i nalezení odpovídající formy společenského využití. To všechno jsou důvody, díky nimž je rekonstrukce pivovaru v Lobči podle odborníků vzorovým příkladem nakládání s kulturním dědictvím. Zařadit ji pouze do jedné kategorie by prý znamenalo omezit její význam.

A těchto vět si Prouzovi opravdu cení. „Pro nás je toto ocenění důležité zejména proto, že jde o odbornou cenu. Že to není jen o tom, že k nám lidé rádi chodí na pivo,“ připomněl Pavel Prouza, podle něhož je obrovským úspěchem, že tak prestižní ocenění získá projekt, který dosud vyšel na zhruba šestnáct milionů korun.

„Nedávno se dokončily obrovské projekty za stovky milionů korun, třeba Kuks nebo klášter v Broumově. O to milejší je, když tu cenu dostane náš pivovar,“ poznamenal s pokorou architekt.

Prouzovi si opravou pivovaru splnili svůj sen. Ještě však mají před sebou pořádný kus cesty. Musejí například dokončit rekonstrukci sládkova domu, do něhož se poté se svými dvěma dětmi přestěhují. Zatím mají provizorní bydlení v podkrovní nad bývalou pivovarskou varnou.

Jiří Říha

SLOUPEK UČITELKY

V posledním prázdninovém týdnu jsem pojala podezření, že mi něco uniklo. Ať jsem vešla, kam jsem chtěla, ze všech stran jsem slyšela: „Už se vám to blíží, co?“ Když jsem tuto větu slyšela už nejmíň po sto padesáté, musela jsem začít přemýšlet. Nikoli však nad pravdivostí tohoto sdělení, neboť o pravdě nešlo pochybovat, avšak o sobě samé. Napadlo mne, že tazatelům se musím zdát značně dezorientovaná v čase, když citili takovou potřebu připomenout mi, že už se blíží začátek dalšího školního roku. Kolegyně a kolegové mne však ujistili, že oni tuto otázku rovněž slyšávají v posledních prázdninových dnech s železnou pravidelností. Vzhledem k tomu, že se mi pedagogický sbor místní ZŠ jeví zcela při smyslech, napadlo mne zaměřit svou pozornost na výše zmíněné tazatele, potažmo informatory. A vtom mi to došlo! Oni dobří lidé totiž neměli potřebu zorientovat mne v čase, nýbrž vyjadřovali své potěšení, že i my, pedagogové, po téměř nekonečném volnu nastoupíme opět do práce. Výše zmíněná otázka patří mezi otázky řečnické, na něž nikdo nečeká odpověď. Je to otázka, která, vyřčena patřičným tónem, dává najevo tazatelovo uspokojení z dané situace. I když by mne zajímalo, zda tito lidé se stejným uspokojením připomínají blížící se konec dovolené i příslušníkům jiných profesí, neměla jsem čas nad tím přemýšlet. Začala jsem se totiž těšit na jejich děti a vnuky.

Vladislava Kaulerová Vaňková,
učitelka ZŠ Mšeno

Na Dole startovala Kokořínská klasika

Cyklisté na starých bicyklech startovali v Kokořínském Dole před hospodou U Grobiána. Foto: Jiří Říha

Kokořínský Důl – Staré bicykly, dobové cyklistické oblečení i ochranné pomůcky. To je Kokořínská klasika, recesistický cyklistický závod, který startoval už počtvrté od hospody U Grobiána v Kokořínském Dole.

O třicet, padesát, ale i o téměř sto let v čase se vrátilo více než osmdesát závodníků. A někteří z nich se do závodu přihlásili s opravdovými cyklistickými starěčky.

„Docela nás překvapilo, kolik

závodníků přijelo na legendárních závodních kolech od Antonína Periče. Nastavili jsme si je jako prestiž, proto jsme stanovili, že kdo přijede na Peričovi, neplatí startovné,“ řekl hlavní pořadatel závodů Stanislav Derfl, který na trať vyjžděl na svém italském bicyklu z poloviny osmdesátých let minulého století.

Kokořínská klasika se dostává do obliby mnoha cyklistů. Na prvním ročníku jich startovalo patnáct, vloni už kolem sedmdesáti a letos

něco přes osmdesát. A všichni mají mít stará kola. „Je to na cti každého závodníka, zatím roky výroby přísně nekontrolujeme,“ připomněl Stanislav Derfl.

Trasy závodu byly naplánované tak, aby účastníci spatřili malebná zákoutí Kokořínska. Vedly kolem lhoteckého rybníka přes Chodeč, Jestřebici, Sitné a Vlčkov. Cyklisté byli chvilku na dohled Bezdězu, odkud zamířili zpět do Kokořínského Dolu.

Jiří Říha

mšensko

Mšensko č. 10/2015
XXI. ročník

Noviny pro město Mšeno a okolí

- Vydává MeÚ Mšeno od roku 1995
- Vycházejí v nákladu 660 ks vždy na začátku měsíce
- **Redakční rada:** Jiří Říha (jř) - šéfredaktor, Karel Hornák (kh), Vladislava Kaulerová Vaňková (vkv)
- **Grafická úprava:** Jiří Říha
- **Kontakt:** msenko@email.cz, telefon: 737 671 196, pošta: Husova 149, 277 35 Mšeno
- Uzávěrka příspěvků je vždy 15. den v měsíci
- Redakční úpravy vyhrazeny
- **Tisk:** K-Tisk
- Povoleno Ministerstvem kultury ČR, reg. č. MK ČR E 10701

Vychází pro: Mšeno, Chorušice, Kadlín, Kaninu, Kokořín, Lobeč, Nosálov, Stránku, Vrátno.

Mšensko má talent: do prvního ročníku soutěže se přihlásilo jedenáct šikulů

Mšeno - Zpěv, tanec, hra na hudební nástroj, recitace i divadelní monolog. To byly disciplíny, v rámci nichž se do soutěže Mšensko má talent mohly přihlásit děti ve věku od šesti do patnácti let. První ročník soutěže mladých nadějí si nenechalo ujít jedenáct dětí - devět děvčat a dva chlapci.

Na sále Základní umělecké školy Mšeno, kde se soutěž konala, se jako první představila devítiletá Amálie Boháčová s písničkou Pátá, po níž na improvizované pódium nastoupila o rok starší Anna Hartlová s písní I dreamed a dream, kterou diváci mohli znát z Bídníků. Poté před devíticennou porotu nastoupil Adam Dvorčík v roli vandraka z Popelky, od plného sálu si i on vysloužil bouřlivý potlesk.

Jako čtvrtá v pořadí se v soutěži Mšensko má talent představila Jana Podpěrová s recitací dopisu W. A. Mozarta, na kterou navázala písní Kocour od Jaroslava Křičky.

A Červenou Karkulku ve Svěrákově úpravě uvedla devítiletá Justina Uxová, která svůj výstup doplnila výrazovým tancem.

Jediným soutěžícím, který svůj talent předvedl hrou na klavír, byl devítiletý Vítek Tošnar se skladbou Blues Boogie.

Nečekané překvapení si pro diváky přichystala jedenáctiletá Anna Machová, když si do sálu nechala

Šikovné děti na sále mšenské základní umělecké školy zpívaly, recitovaly a tančily. Foto: Jiří Říha

přinést stůl, těsto, pytlík mouky a kuchyňskou minutku. Cup song od Anny Kendrick si v jejím podání u poroty vysloužil vysoké hodnocení.

Mravenčí ukolébavkou všechny okouzila nejmladší soutěžící, teprve šestiletá Eliška Nováková. Jen o rok starší Evička Fridlová zazpívala písničku Cesta a k muzikálu Bídníci se písní Zámek v oblacích vrátila osmiletá Ema Hartlová. Soutěž pak svými Čerešničkami uzavřela Karo-

lína Štolbová.

A jaké bylo hodnocení poroty?

Na první místo poslala Janu Podpěrovou, pomyslné stříbro získala Anna Machová a třetí příčku obsadila Karolína Štolbová. Trojice talentovaných dívek se podělila o hlavní ceny, kterými byly dotkový mobilní telefon, tablet a digitální fotoaparát.

Lákavé ceny dětem podle vedoucího hudebního oboru mšenské

umělecké školy Josefa Šebesty pomohly překonat ostych a nedůvěru ve vlastní schopnosti.

Největší radost měli organizátoři akce z řad umělecké školy a kulturní komise města Mšena z toho, že všichni soutěžící projevili opravdový talent. „Přinesli opravdu ucelený umělecký výkon. Je vidět, že už vědí, jaký talent v sobě rozvíjejí, a rozvíjejí jej cílevědomě,“ prohlásil po soutěži Josef Šebesta. (jř)

Okrašlovací spolek pro Mšeno a okolí ve spolupráci s Kulturní komisí města Mšena připravuje vydání publikace o J. B. Cinibulkovi, od jehož narození v příštím roce uplyne 140 let.

Z tohoto důvodu prosí občany, kteří mají jakékoli informace, fotografie nebo vzpomínky k této osobnosti Mšenska, o jejich poskytnutí.

KONTAKT

Jiří Říha - 737 671 196
osmseno@email.cz

Děti potkaly Indiána, vodníka i muchomůrku

Velký Újezd - Na sklonku prázdnin se ve Velkém Újezdě konala druhá Pohádková cesta za dobrodružstvím, která je určená nejen pro děti, ale i pro rodiče, protože i ti si rádi hrají.

A jak akce probíhala? Každý rodič si vymyslel masku a soutěžní úkol. Děti musely jen najít odvahu projít pohádkovou cestu v noci a bez baterky. Nevím, kdo to měl těžší, protože rozložit například rybník s kapry v naprosté tmě není snadné.

Děti před cestou vypily lektvar proti netopýrům, ale na setkání s bludičkou nebo vlkodlakem se připravit nedá. Proto nejmenší děti doprovázela hodná paní Motýlková, aby je mohla ochránit. Chvillemi měla v náručí dvě až tři děti.

Cestou děti potkaly krásnou muchomůrku, které pomohly uvařit večeři. Náčelníka Apačů, se kterým skolily kance a zazpívaly si vítězný tanec, dvě čarodějnice s vel-

kým nosem, které skáčou po jedné noze, také půvabnou Bílou paní a piráta, který ztratil jablka i vodníka s rybníkem plným kaprů. Na konci cesty děti potkaly to nejstrašidelnější strašidlo se svítící hlavou a dokonce na ně vybafla kostra. Díky tomuto setkání doběhly k ohýnků na Střelnici v rekordním čase, kde už na ně čekaly buřtíky a sladký poklad.

Musím poděkovat rodičům za úžasné masky, protože je ani jedno dítě nepoznalo, stejně tak panu Jersákovi, že celou akci nafotil, za podporu místní organizaci ČČK a nakonec paní Lence Jirovské, která mi celou akci pomohla zorganizovat. Už nyní se těším na další ročník pohádkové cesty ve Velkém Újezdě.

Nada Jelínková

Chorušice už přes patnáct let obnovují staré cesty a aleje

Chorušice - Staré, dávno zapomenuté cesty, po nichž už mnoho let nikdo nechodí. To je pojem, který už v Chorušicích téměř neznají. Historické cesty a aleje tam podle starosty obce Martina Bauera začali obnovovat už před patnácti lety.

Nejdříve je nutné zarostlé, mnohdy téměř neprůchodné cesty vyčistit a upravit, pak je na řadě výsadba nových stromků. Tu většinou obec, pod níž patří i Velký Újezd, Choroušky a Zahájí, financuje z vlastní pokladny. Na rozsáhlejší obnovy cest, jejichž součástí jsou kvalitní, ale nákladné šterkové trávníky, už se obec snaží získat dotace. A v mnoha případech se jí to daří.

„S několika projekty jsme sice neuspěli, ale na konci minulého programovacího období několik alejí vzniklo a několik jich ještě vznikne. V polovině letošního září začneme s obnovou aleje, která dokončí propojení Velkého Újezdu s Chorouškami,“ připomněl starosta Chorušic.

Před nedávnem chorušická radnice obnovila cestu z Velkého Újezdu do lomu i bývalou cestu do Panského lesa. „To byla opravdu džungle, kde nebyl kromě jediné staré jabloně zdravý strom. Protože jde ale o biokoridor, část křovin jsme tam ponechali, stejně tak i nějaké dřevo pro brouky,“ přiblížil

Aleje kolem Chorušic lákají k příjemným procházkám. Foto: P. Mazanec

Martin Bauer.

Chorušice se snaží obnovovat výhradně staré cesty. Některé jsou jen zarostlé a opuštěné, jiné z krajiny během let úplně zmizely.

Chorušice při údržbě a obnově cest stále častěji využívají pevné šterkové trávníky

Většina obnovených cest v krajině kolem Chorušic je ze šterkových trávníků, které jsou v poslední době stále více používané. „Na místech, která byla podmaččená, je pod trávníkem větší vrstva kaménka. Pokud bychom nezvolili šterkové trávníky, na cesty by se v mokřem období nedalo vjíždět, což

by nebylo dobré.“

Ačkoli mají šterkové trávníky větší únosnost, aniž by došlo k jejich poškození, mnohatunové kolosy zemědělců po nich jezdit nesmějí.

Všechny staré cesty, které se dočkaly obnovy, obec pravidelně udržuje. „Udržovat se nám je daří především díky pracovníkům zařazeným v systému veřejně prospěšných prací, které nám poskytuje mělnický úřad práce,“ poznamenal starosta Bauer, který by si přál, aby se opětovného zprůchodnění a propojení dočkala také cesta spojující Velký Újezd a Mšeno, která vede přes Šibenec. Pouze jedna pětina cesty je však v katastru Velkého Újezdu, větší část pak patří Mšenu. I to má ale o obnovení cesty zájem. (jř)

PRODÁVÁME SHÁNÍME

Prodám domácí vykrmené bílé husy. Jsou celé dny na pastvě, přikrmovány obilným šrotem, chlebem, brambory, vejci – bez jakýchkoliv průmysl. krmiv. Živé za 170 Kč/kg nebo šetrně usmrčené a oškubané za 230 Kč/kg. Husa váží 7 - 10 kg. Odběr možný nyní, popř. dle dohody do začátku listopadu. Tel. 601 580 857.

Prodám díly na Moskvič 407. Možnost osobního převzetí u MB i na dobírku. Na prodej i čelní a zadní sklo. Tel. 604 658 896.

Prodám dvě hřídele na cirkulárku, malou za 150 Kč, velkou za 400 Kč a dva nové pilové kotouče prům. 550 mm po 300 Kč, nebo vše za 1 000 Kč. Dále třicet nových kovových skládacích čalouněných židlí, 1 ks za 80 Kč, nebo všechny za 2 000 Kč. Tel. 606 946 857.

Prodám cirkulárku s motorem 5,5 kW. Tel. 607 269 819.

Sháním paní na úklid domácnosti cca 4 hodiny jednou měsíčně. Tel. 606 821 969.

Hledám středně či více zkušeného jezdce, který by mohl a chtěl pravidelně (minimálně 1 - 2 krát týdně) jezdit desetiletou klisnu ČT, ustájenou na Lakách (Ráj u Mšena). nabízím všední dny bez omezení, občas i víkend. Tel: 732 911 195.

Inzerujte zdarma

Soukromý řádkový inzerát v měsíčníku Mšensko můžete podat zdarma, a to elektronicky na emailu: msensko@email.cz nebo na telefonu: 737 671 196.

Nejvíc pochodníků táhla krátká trasa

Na Mšenskou padesátku dorazily celé týmy natěšených účastníků.

Mšeno - Již po osmatřicáté se poslední srpnovou neděli sešli milovníci turistiky na tradičním, v pořadí již 38. ročníku dálkového pochodu Mšenská padesátka.

Na rozdíl od uplynulých ročníků byl překvapivě větší zájem o pěší trasy, na které vyrazilo 129 pochodníků. Největší zájem byl o

nejkratší vzdálenost 11 kilometrů, kterou si užilo 84 turistů, především rodičů s dětmi.

Nechyběly ani oblíbené cyklostrasy, na které se vydalo dvaatřicet vyznavačů jízdy na kole v terénu. Všichni se už těší na příští, 39. ročník, který se uskuteční v neděli 28. srpna 2016. (kh)

Rodiny s dětmi upřednostňovaly kratší trasy. Foto 2x: Josef Havel

Ceník plošné inzerce

1 cm jednosloupce	20 Kč
1 cm dvojsloupce	40 Kč
1 cm trojsloupce	60 Kč
1 cm čtyřsloupce	80 Kč

celostrana (4sl.na 26 cm) 1700 Kč
(Ceny jsou bez DPH 21 %.)

Inzerce v novinách Mšensko lze sjednat na emailu: financni@mestomsheno.cz nebo na telefonu 315 693 121. Poplatek lze uhradit buď v pokladně města, nebo bezhotovostně na č.ú. 2726171/0100, VS=2143, do zprávy pro příjemce uvést název firmy.

Podklady pro výrobu inzerátu zasílat na msensko@email.cz.

Sportovci běhali kolem stráneckého rybníka

Stránka - Pod lipami u stráneckého rybníka se v sobotu 19. září po poledni sešli příznivci běhu. Tamní sportovec Pavel Mráček starší pro ně se svým týmem pořadatelů přichystal druhý ročník Stránecké časovky, která je svou trati ojedinělým běžeckým závodem.

„Jedno kolo kolem rybníka měří 360 metrů. Muži běží tři kola a ženy o jedno méně,“ popsal hlavní pořadatel závodu, do kterého se letos zapsalo deset žen a osmnáct mužů. Jedno kolo absolvovalo i několik dětí.

Mezi ženami do čtyřiatřiceti let trať nejrychleji zaběhla místní borkyně Kristýna Dvorščíková, která svá dvě kola zdolala za dvě minuty a čtyřicet vteřin. Jen o deset vteřin pomalejší byla vítězka kategorie žen od 35 let Hana Marcolová.

A jak dopadli muži? Nejrychlejší mužem letošní Stránecké časovky se stal Jiří Šmíd, který startoval za nejmladší muže. Tři kola kolem rybníka zvládl zaběhnout za tři minuty a šest vteřin. O devět vteřin horší čas si připsal mělnický

Běh kolem stráneckého rybníka láká sportovce ve všech věkových kategoriích. Foto: Jiří Říha

borec Michal Michálek z mužů B a následující věkovou kategorií do 59 let ovládl také Mělničák – Luboš Švácha s časem 4:39. Kategorii nejstarších pánů nad 60 let si přisvojil organizátor závodu Pavel Mráček starší, který do cíle svého závodu dorazil po čtyřech minutách a šesti vteřinách.

Stránecká časovka, která se běžela letos potřetí, láká stále více závodníků. „V nultém ročníku nás

bylo asi patnáct, na prvním kolem dvaceti a letos dorazilo téměř třicet běžců,“ připomněl sportovec, který myslel dokonce i na štamgasty.

Pro ty ve spolupráci s místním hostincem vyhlásil Stránecko – Jeseterskou časovku. V té během uběhnutí jednoho kola čekalo na závodníky jedno vychlazené pivo. Do pivního závodu se přihlásila většina mužů, kteří startovali v ostrém závodě. (jř)

VÝSLEDKY

Ženy A do 34 let

1. Kristýna Dvorščíková	2:40
2. Klára Tajčmanová	3:00
3. Michaela Tylová	3:17

Ženy B od 35 let

1. Hana Marcolová	2:50
2. Dana Palusková	2:52
3. Anita Veselá	2:59

Muži A do 39 let

1. Jiří Šmíd	3:06
2. Pavel Mráček ml.	3:19
3. Václav Mráz	3:27

Muži B 40-49 let

1. Michal Michálek	3:15
2. Josef Vyhlás	3:23
3. Vladimír Bernard	3:41

Muži C 50-59 let

1. Luboš Švácha	4:39
2. Karel Novotný	4:52

Muži D od 60 let

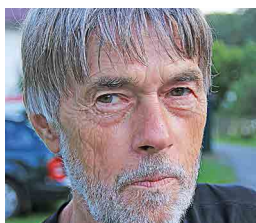
1. Pavel Mráček st.	4:06
2. Jiří Bauer	5:26
3. Arnošt Studnička	5:59

Anketa: Jak se vám líbí Stránecká časovka?

Anita Veselá, Mělník

Určitě se mi v Stránce líbí ta rodinná pohoda, bezva atmosféra a známé tváře, se kterými se setkáváme i na dalších závodech. Je to příjemné setkání.

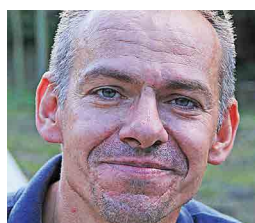
Arnošt Patočka, Blatěcky

Byl jsem na návštěvě u pana Mráčka, který mě vyprovokoval, abych to zkusil. Líbilo se mi to, příští rok budu trénovat, abych porazil mladší závodníky.

Michaela Tylová, Stránka

Na Stránecké časovce se mi líbí, že je tu hodně lidí, které znám. A s ostatními závodníky se mohu seznámit. Trasa kolem rybníka je také fajn.

Josef Vyhlás, Sedlec

Je to dobrý podnik, klasika od Pavla Mráčka. Je to atraktivní trať kolem rybníka a je to krátká trať, což se nikde neběhá, o to je to zajímavější.

Na Václava Havla vzpomínali na koupališti jeho přátelé i kolegové

...dokončení ze strany 2

Havlovy oči se prý rozzářily a během chvilky už se svým typickým ráčkováním sám čerstvě naučenou písničku zpíval.

Pro Jana Urbana byl Václav Havel prý nepochopitelné zjevení. „Potkal jsem jen málo lidí, které bych tak uznával. Když jsme připravovali dokumenty Charty 77, scházelo se u mě v bytě třeba třicet lidí. Několik hodin jsme vášnivě debatovali, zatímco Václav seděl se skloněnou hlavou, mezi nohama svíral popelník a kouřil jednu od druhé. Když jsme skončili, zvedl hlavu a v několika minutách dokázal shrnout všechny naše názory

tak, že se to hned dalo psát jako dokument. Nikdy předtím a ani potom jsem nikoho podobných kvalit nepotkal,“ vyličil účastníkům vzpomínkového setkání Jan Urban.

Z poněkud jiné strany se znala s Václavem Havlem senátorka Veronika Vrecionová, která se akce na koupališti také zúčastnila. Jako čerstvě dostudovaná vysokoškolačka nastoupila 1. ledna 1990 do svého prvního zaměstnání, na Pražském hradě.

„Mým prvním úkolem bylo dát dohromady ochranku, kterou tehdy Havel vůbec neměl. Bílý dům nám poslal čtyři bodyguardy, kteří měli vycvičit skupinu karatistů. A já, kte-

rá jsem jako jediná uměla trochu anglicky, jsem to dojednávala. Tak jsem se dostala do nejužšího kruhu prezidenta. Poté jsem připravovala zahraniční návštěvy u nás a Havlovy návštěvy v zahraničí,“ přiblížila začátky své práce na Hradě Veronika Vrecionová.

A poslední slovo hostů patřilo Jaroslavu Hutkovi. Divákům zazpíval píseň, kterou Havlovi složil v roce 1977, když už seděl pár měsíců v kriminále. „Poprvé jsem mu ji zahrál, když se vrátil z vězení. My jsme na něj tehdy čekali u něj doma a venku zase čekali policajti. Bylo chladno a první Václavova starost, když přišel, byla,

jestli by někdo těm policajtům neměl donést čaj, že tam mrznou. To Olgu pěkně vytočilo. Řekla mu, ať jim ho donese sám a už se nevrací. Já jsem mu pak zahrál tuhle píseň, z čehož měl radost. On uměl strašně emocionálně prožívat věci, což mu závidím,“ řekl s kytarou na klíně Jaroslav Hutka. „Abych Havla jen nechválil, měl jednu neschopnost. Neměl hudební sluch a mizerně zpíval, ale zrovna zpíval moc rád,“ poznamenal s úsměvem písničkář.

Vzpomínkový večer Václava Havla uspořádal mšenský evangelický sbor ve spolupráci s Komisí pro kulturu a cestovní ruch města Mšena. (jř)

Adolf Živný mladší pokračuje v tradici mšenské účasti na Šestidenní a říká:

Ve startu mi nezabránilo ani zranění

Mšeno – Terénní motocyklové závody mají ve Mšeně dlouhou tradici. Mšenští jezdci – Josef a Jaroslav Kaulerovi, Josef Širůček – to dokonce dotáhli až do reprezentace, v níž v sedmdesátých letech slavili mnohé úspěchy i na Šestidenní. V té ostatně startoval o dvacetiletí později další Mšenák, Adolf Živný starší. V letošním roce k nim přibyla další dvojice. Na zářijové Šestidenní ve slovenských Košicích startoval Jan Kašpárek za klubový celek a v juniorském Trophy teamu Adolf Živný mladší, s nímž jsem probíral jeho letošní motoristické snažení.

Adolf Živný ml. má závodění v krvi po otci i dědovi. Foto: archiv A. Ž.

Tvou letošní sezonu významně ovlivnilo zranění. Jak jsi k němu přišel?

Na prvním závodě v endurosprintu letos v dubnu v Sedlčanech jsem ve velké rychlosti (80 km/h) trefil strom. Byla to moje chyba, protože jsem jel moc rychle na fakt, jak bylo místo rozbité. Naštěstí se mi podařilo strhnout motorku do boku.

Stroj náraz jakžtakž vydržel, s tebou to bylo horší, že?

Z nehody jsem vyvázl se zlomeninou kotníku a v oblasti beder mi popraskaly příčné výběžky obratlů. Zranění se léčí klidem s použitím stahovacího pásu, což trvalo necelé tři měsíce. Nejprve jsem deset dnů ležel doma v bolestech, protože mi přibrasťují lékaři jaksi „zapomněli“ operovat kotník. Ten mi až poté dali do pořádku ortopedi v Mladé Boleslavi.

Kdy jsi po zranění poprvé sedl na motorku?

Vlastně jsem začal rovnou závo-

dem koncem května. Nohu jsem měl v plastové sádře, která umožnila co možná největší pohyb. Čekali mne totiž dva závody mistrovství Evropy v enduru, které se jely v Chorvatsku a ve Finsku.

Jakých výsledků jsi dosáhl v posledním období?

V Chorvatsku jsem v červnu nebodoval, skončil jsem v obou dnech okolo 25. místa. Svůj výsledek přičítám faktu, že jsem startoval krátce po zranění. Ve Finsku jsme v srpnu absolvovali velmi těžký závod na extrémních tratích. Nedělní 19. místo bylo vzhledem ke zranění maximem. Čas mezi dvěma šampionáty jsem si vyplnil účastí na mistrovství republiky v Liblíně u Plzně. Druhý den jsem dojel čtvrtý, sedm vteřin za třetím, což byl pro mne nejlepší výsledek sezony.

Začátkem září se ve slovenských Košicích, kde jsi působil v juniorském Trophy teamu. Jak na to vzpomínáš?

Pro mne to byla první zkušenost se Šestidenní. Přece jen šest dní sedět na motorce není legrace. Celých šest dnů jsem jel na jednom stroji, který jsem dostal od české reprezentace. Nejkrásnější zážitek? Závěrečný motokros. Nejkrásnější v tom, že má velkou diváckou kulisu včetně vlajek, trumpet a úžasného řevu. Dost jsem vnímal české fanoušky, kteří stáli snad úplně všude. Nakonec jsme skončili na osmém místě.

Co tě čeká v nejbližší době?

Především to bude mistrovství republiky v endurosprintu v Jilemnicích. Posledním závodem sezony bude ME v enduru v Německu. Nejprve se pojede páteční prolog, podle jehož výsledků se určí startovní pořadí do dalších dnů. Jakého výsledku bych chtěl dosáhnout? Určitě bodovat umístěním do 15. místa. Myslím, že mi k dobré pohodě přispěl především start na Šestidenní, při níž jsem se po zranění rozjel jako po psychické, tak i fyzické stránce. **Karel Horňák**

Dobrovolníci vyklízeli mýtinu u Cikánského plácku

Mšensko – Pracujeme v koncertu Saint-Gobain. Dvakrát do roka se sbalíme a jedeme s partou z práce pomoci, kde je třeba.

Na jaře jsme byli v Beskydech a o víkendu 19.-20. září v CHKO na Kokořínsku. Letos náš koncert slaví 350 let od svého založení, a tak nás napadla myšlenka, že bychom mohli na různých místech odpracovat 350 dobrovolnických minut, zasadit 350 stromků, a tak vlastně začaly naše výlety do přírody.

Pravdou je, že když jsem poprvé volala panu Konopíkovi, který má městské lesy na starost, příliš nevěřil, že někdo přijede jen tak zadarmo

pracovat v lese. Ujišťoval se pak ještě dvakrát, naposledy den předem, že opravdu dorazíme. V sobotu ráno nás doprovodil na lesní mýtinu kousek od Cikánského plácku pod Pokličkami. Vysvětlil, kde se nacházíme, tedy v jaké části a pásmu chráněného území, ukázal, co vše je třeba uklidit po kácení a jak. A tak jsme až do odpoledne tahali větve a z nich dělali dva metry široké pásy, občas s průchodem pro zvěř. Odpoledne se zastavil pan Konopík na kontrolu a myslím, že jsme ho snad i mile překvapili naším výkonem většinou pouze kancelářů trénovaných rukou. Také nám donesl lahodnou odměnu

pivního rázu, kterou jsme více než uvítali, neboť tu sobotu nám slunce celý den pražilo do zad. Ve čtyři hodiny už z nás byly trochu unavené kancelářské trosky, ale pohled na dočista vyklizenou paseku nás naplňoval radostí a uspokojením.

V neděli jsme si pak užili okolních lesů, zašli na Pokličky a do skalního bludiště na Romanově. Cestou jsme neminuli ani hospodu v Ráji.

Nejsme aktivisté, jak se pár místních nechalo slyšet. Jsme jen parta dobrovolníků, co se ráda potká a nevádí ji udělat pár dobrých skutků, přidat pomocnou ruku.

Martina Vlčková Říhová

KINO MÁJ DOKSY ŘÍJEN

- 3. 10. 15.30** - *Mune, strážce Měsíce* (animovaný rodinný, Francie, 2015, režie Alexandre Heboyan, Benoît Philippon)
- 3. 10. 17.30** - *Gangster Ka* (krimi, ČR, 2015, režie Jan Pacht)
- 3. 10. 20.00** - *Everest* (dobrodružný, USA/Velká Británie, 2015, režie Baltasar Kormákur)
- 6. 10. 15.00** - *Život je život* (komedie, ČR, 2015, režie Milan Cieslar)
- 6. 10. 17.30** - *Gangster Ka* (krimi, ČR, 2015, režie Jan Pacht)
- 6. 10. 20.00** - *Amy* (hudební dokument, Velká Británie, 2015, režie Asif Kapadia)
- 7. 10. 9.45** - *Krtkova dobrodružství I.* (výběr nejkrásnějších a neúspěšnějších českých pohádek – tentokrát z dílny českého režiséra a výtvarníka Zdeňka Millera)
- 10. 10. 15.30** - *Hotel Transylvánie 2* (animovaná komedie, USA, 2015, režie Genndy Tartakovsky)
- 10. 10. 17.30** - *Gangster Ka* (krimi, ČR, 2015, režie Jan Pacht)
- 10. 10. 20.00** - *Martán* (sci-fi, USA, 2015, režie Ridley Scott)
- 13. 10. 17.30** - *Laputa* (drama, ČR, 2015, režie Jakub Šmíd)
- 13. 10. 20.00** - *Martán* (sci-fi, USA, 2015, režie Ridley Scott)
- 17. 10. 15.30** - *Hotel Transylvánie 2* (animovaná komedie, USA, 2015, režie Genndy Tartakovsky)
- 17. 10. 17.30** - *Wilsonov* (krimi komedie, ČR, 2015, režie Tomáš Mašín)
- 17. 10. 20.00** - *Mládí (ART)* (drama, Itálie/Francie/Svčcarsko/Velká Británie, 2015, režie Paolo Sorrentino)
- 20. 10. 17.30** - *Wilsonov* (krimi komedie, ČR, 2015, režie Tomáš Mašín)
- 20. 10. 20.00** - *Takovéj barevněj vocas letící komety* (český dokumentární, ČR, 2015, režie Václav Kučera)
- 24. 10. 15.00** - *Pan* (dobrodružný film pro celou rodinu, USA, 2015, režie Joe Wright)
- 24. 10. 17.30** - *Návrat do budoucnosti* (dobrodružný, USA, 1985, režie Robert Zemeckis)
- 24. 10. 20.00** - *The Who: Live In Hyde Park 2015* (hudební, 2015, Velká Británie)
- 27. 10. 17.30** - *Schmitke* (komedie, ČR/Německo, 2014, režie Štěpán Altrichter)
- 27. 10. 20.00** - *Love (ART)* (erotické drama, Francie, 2015, režie Gaspar Noé)
- 31. 10. 15.00** - *Pan* (dobrodružný film pro celou rodinu, USA, 2015, režie Joe Wright)
- 31. 10. 17.30** - *Celebrity s.r.o.* (komedie, ČR, 2015, režie Miloslav Šmídajer)
- 31. 10. 20.00** - *Lance Armstrong: Pád legendy* (sportovní drama, USA, 2015, režie Stephen Frears)

Kde je Mšensko k dostání

Trafika, Mšeno. **Lahůdky L. Walter**, Mšeno. **Baťovna**, Mšeno. **Kukárna u Živných a Měšťáků**, Mšeno. **Městská knihovna**, Mšeno. **Čerpací stanice**, Mšeno. **Prodejna potravin**, Chorušice. **Hotel Kokořín**, Kokořínský Důl. **Galerie a restaurace Truhlárna**, Kokořín. **Mrak Food**, Nosálov. **Prodejna potravin**, Velký Újezd.

Výstava o „bambulácích“ potrvá ještě měsíc

Lobeč - V lobečském pivovaru měla 5. září vernisáž výstava o továrních komínech s vodojemy. Výstava prezentuje výsledky výzkumu odborníků z Fakulty stavební ČVUT v Praze a Výzkumného ústavu vodohospodářského T. G. M.

Akce byla pořádána v rámci programu aplikovaného výzkumu a vývoje národní a kulturní identity Ministerstva kultury ČR (NAKI). Výsledky vědecké práce na projektu shrne závěrem roku dvojice knih, které jsou aktuálně připravovány do tisku.

Z původních více než šedesáti komínů s vodojemy na našem území se do dnešních dnů dochovalo pouhých jedenadvacet. Výstava

je představuje na 25 posterech v autentickém prostoru pivovarských sladových půd. Kromě jejich shrnutí a popisu naznačuje také alternativní způsob náhledu na záchranu tohoto jedinečného průmyslového dědictví a jeho zapojení do veřejného prostoru a aktivního života. Na výstavě je k vidění i malá výstava relikvií z komínů s vodojemy - je tam nejen cihla, kramle, ale i třeba sediment ze dna vodojemu. Na výstavě je pro návštěvníky připravena velká omalovánka obsahující 21 komínů s vodojemy... Na vernisáži sklídila veliký úspěch nejen u dětí.

Vernisáže se kromě autorského týmu účastnil také potomek rodu Fischerů, kteří postavili u nás tisíce

Výstava o komínech je k vidění na sladové půdě. Foto: J. Pustějovský

komínů, včetně devíti dodnes stojících komínů s vodojemy.

Výstava bude k shlédnutí v otví-

racích hodinách pivovaru až do 8. listopadu. Jste srdečně zváni.

Jan Pustějovský

Buchtobraní bude na téma Brambory pokaždé jinak

Chorušice - V sobotu 31. října od 15 hodin se na sále hostince U Žižky ve Velkém Újezdě koná už třetí soutěžní klání s názvem Buchtobraní.

V předešlých letech bylo téma sladké a slané pečeni. Tentokrát si členky Místní organizace Českého červeného kříže, které akci pořádají, zvolily téma: Brambory pokaždé jinak.

Své bramborové variace může do soutěže přihlásit každý v den konání soutěže od 14.30 do 15.00 hodin. Podmínkou je dostatečné množství vzorků (cca 20 kousků - porcí). Porota bude za odborného a fundovaného komentáře jako v minulých kláních hodnotit

Porota hodnotí nejen chuť, ale i vzhled. Foto: archiv obce

vzhled, chuť a nápaditost.

A protože nejen jídlem živ je člověk, v podvečer zazpívá za doprovodu harmoniky Karel Richard Marínov písně nejen od Jaroslava Ježka a Karla Hašlera.

**Jana Šimečková,
MO ČČK Velký Újezd**

Kadlínské děti trénují fotbal

Kadlín - Na nově vybudovaném víceúčelovém hřišti začaly koncem prázdnin děti z Kadlína trénovat amatérský fotbal. S nápadem přišel obyvatel obce Eduard Polakovič začátkem prázdnin a obec jeho myšlenku podpořila, v čemž hodlá pokračovat.

Tréninky se konají třikrát týdně v odpoledních hodinách po dohodě jak s dětmi, tak s rodiči, kteří své děti doprovázejí. Do trénování se zapojila většina dětí v obci a my doufáme, že se přidají i další.

A jak to bude v zimním období? Trénovat se podle pana Polakoviče bude na sále obecního hostince. Takže děti i v zimě mohou strávit

pěkné odpoledne pohybem.

Obec brzy obstará pár nezbytných věcí, které jsou potřeba ke kvalitnímu tréninku, a věří, že se k amatérskému fotbalu přidá více dětí například i z okolních obcí.

Víceúčelové hřiště ovšem nebude sloužit jen dětem. Věříme, že si i dospělí najdou chvíli k uspořádání turnaje například v nohejbalu nebo fotbalu. Doufáme, že se hřiště bude využívat ke sportovním akcím v obci čím dál více, samozřejmě s podporou obce, která velmi ráda každou aktivitu občanů podpoří.

**Michala Gregorová,
starostka Kadlína**

Sokolové oslaví 150. výročí

Mšeno - TJ Sokol Mšeno oslaví ve středu 28. října od 17 hodin v 150. výročí svého založení, a to sokolskou akademií v nově zrekonstruované budově sokolovny.

Hlavním bodem programu bude vystoupení smíšeného pěveckého sboru Intermezzo, který na akademii před deseti lety zahájil svou úspěšnou pěveckou kariéru.

Představí se cvičenci Sokola, děti

ze ZŠ, ZUŠ a další.

Součástí slavností bude i výstava o historii mšenského Sokola. Těto oslavě bude předcházet dopolední tradiční přespolní závod Běh Debrí, kterého se mohou zúčastnit malí i velcí sportovní nadšenci.

Prezence je od 9 do 9.45 hodin, start 10 hodin podle kategorií. Více na www.sokolmseno.cz.

Radka Nečasová

Hotel Kokořín a Hrad Kokořín
srdečně zvou na

Kokořínský jarmark

.....

10. října 2015

Kokořínský Důl, hrad Kokořín

10.00 ZAHÁJENÍ JARMARKU

- ručně vyráběné šperky, věnce, výrobky ze sena, dřevěné hračky, háčkované a látkové drobnosti, koření, keramika
- staročeské sladkosti, domácí sýry, grilované speciality, pivo
- kameník, košíkář, mincír, kovář, sokolník
- kolotoče, houpačky, střelnice, hrnčířský kruh, malířská dílnička, konfci, ovečky, prasátko
- dekorace, mlsky, cukrová vata, dobrý mok

Přepravu mezi Kokořínským Dolem a hradem Kokořín kyvadlově po celý den zajišťuje výletní vláček KOKOŘÍK.

www.kokorin.info

Seriál pro knihomoly

V plesových střevíčkách sibiřským sněhem

V minulých dílech našeho seriálu o knihách jsme představili díla, jejichž děje odehrávaly během druhé světové války. Ani dnešní kniha nebude výjimkou, ačkoli touto válkou teprve začíná. Nejde však o knihu české či středoevropské provenience, ale o dílo z dalekého a pro nás většinou málo známého Pobaltí. Jeho autorkou je Sandra Kalniete, která po roce 1990 působila v lotyšské diplomacii ve vysokých funkcích velvyslančyně při OSN, ve Francii a při UNESCO. V lotyšské vládě zastávala také funkci ministryně zahraničí.

Výborně napsaný a čtivý román nese všefákající název *V plesových střevíčkách sibiřským sněhem* (2005, překlad Michal Škrabal). Od dob Alexandra Solženycina se jistě rozšířilo povědomí o sovětském způsobu likvidace

politických protivníků a režimu nepohodlných osob, avšak málokdo z nás je odborníkem na dějiny pobaltských republik, v nichž můžeme spatřit nejednu paralelu k historii naší země. Sandra Kalniete zachycuje na osudu svých předků i sebe samé složitou situaci Lotyšska, jež se ve věru válečných událostí dostalo třikrát do područí diktátorských režimů. Po první okupaci Sovětským svazem v červnu 1940, při níž došlo k vlně zatýkání a masovým deportacím obyvatelstva na Sibiř, následovalo radostně vítané „osvobození“ německou armádou, avšak již záhy Lotyši nahlédli, že se dostali z bláta do louže. Řada z nich v naději na zlepšení poměrů vstoupila do jednotek waffen SS, netušíc, že si podepsala téměř jistý rozsudek smrti. Když došlo k dalšímu politickému zvratu a nadvlády nad

Lotyšskem se opět ujal „Velký bratr“, pokračoval v započatém díle. Proud deportovaných se valil směrem na Sibiř, do nejdlehlších oblastí této bohem zapomenuté a nehostinné pustiny. Osudu vyhnanců neušli ani autorčini prarodiče. Sandra Kalniete, která se roku 1952 narodila v sibiřském Toguru, podává syrové svědectví o ponižení, ale i o nezdolné vůli žít navzdory stále přítomnému teroru. Autorka, pro niž psaní pravděpodobně představovalo jistý druh terapie, vycházela z archivů bezpečnostních složek, z deníků a zápisků svých předků i z rozhovorů. Román působí autenticky i díky dobovým fotografiím a dokumentům. Jde o reálný příběh skutečně existující rodiny. Je to příběh 20. století, příběh, v němž lidský život znamená nic, a přece všechno. (vkv)

KALENDÁRIUM MŠENSKA

Krolmus Václav, někdy bylo pseudonymem jeho obrácené jméno Sumlork V. S. nebo i Wacslaw (* 3. 10. 1790 Březinka, okres Mladá Boleslav † 24. 10. 1861 Praha), katolický kněz, kulturní pracovník, básník, publicista, archeolog, sběratel lidové slovesnosti a obyčejů. Studoval gymnázium, Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy a kněžský ústav v Litoměřicích. Po celý život podnikal cesty po středních Čechách, spojené s průzkumy. Byl kaplanem v Lysé nad Labem, Brozanech, Křesíně, ale zejména v Liblicích a ve Mšeně (1819 – 1923), kde začínal jako průkopník české archeologie svoji cestu za památkami na Hradsku a v jeho okolí. Stal se zakládajícím členem Matice české. Do terénu s ním chodili například Jan Neruda či Božena Němcová. Stal se autorem mnoha příležitostných básní, vlastivědných pojednání, staročeských pověstí a výborů národních písní. Jeho hlavní dílo má proto název *Staročeské pověsti, zpěvy, hry, obyčeje, slavnosti a nápěvy s ohledem na bájesloví českoslovanské*. Naposledy vyšlo jeho dílo *Poslední bojiště Černoboha ve vydavatelství Místních novin Podbezděží* v roce 1998. Je pochován na Vyšehradském hřbitově v Praze. Jeho pozůstalost je uložena v Památkovém národním písemnictví v Praze.

Baarová Lída, vlastním jménem Ludmila Babková (* 7. 9. 1914 Praha † 27. 10. 2000 Salzburg), herečka. Vystudovala státní konzervatoř v Praze. Koncem 30. let vlastnila zámeček na Kokořínsku, kam zajížděla k tajným schůzkám. Její kokořínské sídlo po druhé světové válce vyhořelo a v té době se staly osudnými její pobyty v Německu (s Josefem Goebelsem).

Hulicius František Stanislav (* 30. 10. 1825 Mšeno † 5. 12. 1894 tamtéž), veřejný činitel, spisovatel. Základní vzdělání získal ve Mšeně, pokračoval na studiích v České Lípě a Mladé Boleslavi. Vyučil se kupecem v Mělníku. Odešel do Prahy, kde nalezl upřímného rádce ve Václavu Krolmusovi. Jeho hlavní zásluhy se týkají národního probuzení na Mšensku, kam se z Prahy vrátil. Organizoval zde ochotníky, ochotnické divadlo pod jeho vedením bylo jedno z prvních na Mělnicku, založil sokolskou jednotu a muzeum, ovlivnil rozvoj školství. Byl autorem několika povídek, přispíval do časopisů a Národních novin K. Havlíčka Borovského a českých listů v USA. Byl proto často vyslýchán policejními orgány. S lékařem A. Hákem se zasloužil o to, že Mšeno od roku 1848 bylo uvědoměným a vlasteneckým městem. Třikrát po sobě byl zvolen purkmistrem města. V roce 1882 daroval městu a škole svou knihovnu. Zahynul se svou ženou nevysvětlenu vraždou.

(Miroslav Sígál, Kdo byl a je kdo, 2007)

Den bez aut ve Mšeně

Mšeno - Ve čtvrtek 17. září se ve mšenské ulici U Školy v rámci Evropského týdne mobility 2015 Vyber. Změň. Zkombinuj konala akce Den bez aut, kterou pořádala MŠ a ZŠ Mšeno ve spolupráci s městem Mšenem. Pro děti z prvního stupně základní školy a mateřské školy připravili žáci 9. ročníku a dívky ze 6. ročníků překážkové dráhy pro kola a koloběžky. I děti, které tento den nepřišly na žádném dopravním prostředku, nepřišly zkrátka. Mohly si proběhnout slalomovou dráhu, nakreslit na silnici dopravní značky nebo dopravní prostředky. V parku poznávaly dopravní značky a na školním hřišti si vyzkoušely chůzi na chůdách, závodily ve skákání v pytlicích a soutěžily v hodu vlaštokou. Akci doprovázelo krásné počasí, sluníčko hrálo a dětem se ani nechtělo zpátky do školy.

Hana Nečasová, organizátorka

Senioři si dali tropickou pauzu

Jak vystihuje titulek, tropická ve dra nás tak zmohla, že jsme plánovaný výlet do Lobče museli odložit. Navštívit pivovar a vinný sklípek a vše spojit s ochutnávkou by mohlo skončit neblaze pro naše zdraví. Proto jsme výlet odložili na lepší časy a všichni ve svých domovech jsme vyhledávali nejchladnější místa a na sluníčko vycházeli až v pozdním odpolední.

Kadlínští senioři navštívili Lobeč. Podívali se do parostrojního pivovaru a poseděli ve sklípku

Pochopitelně jsme pilně sledovali zprávy o počasí s přáním, ať se konečně ochladí a zaprší. Děšť přišel, byl příjemný, mírný, vytrvalý a přšelo déle než den. Každá kapka deště se vsákla do vyprahlé země, nic neuteklo z vyprahlých polí. V Kadlíně nám napršelo přes 73 mm. Mělo to jednu podstatnou vadu, dešť přišel o měsíc později.

Ve čtvrtek 10. září jsme konečně uskutečnili odložený výlet do pivovaru, muzea a vinného sklípku. Před obnoveným pivovarem nás uvítal iniciátor jeho záchranu pan architekt Pavel Prouza. Jeho putavé vyprávění o historii pivovaru a zejména o mravenčí a dosud nekončící práci se záchranou významné industriální památky a samotná prohlídka se docela protáhla, a tak

jsme museli vynechat návštěvu muzea Eduarda Štorcha, poněvadž nás paní Zuzana Pavlíková - Šimonková už čekala ve vinném sklípku pod zámek. Proto jsme rychle nakoupili lahve s pivem, poděkovali za výklad a pospíchali do sklípku.

Sklípek vytesaný ve skále nás uvítal romantickým osvětlením svícemi a pochopitelně příjemným chladem. A opět zajímavé vyprávění trochu o historii sklípku a o božském nápoji vínu. Paní Zuzana propagovala víno z našeho mělnického regionu, z vinařství pana Krause. Kdo se o víno trochu zajímá, tak ví, že pan profesor Kraus byl naším světově uznávaným odborníkem a jeho vnuk zdárně pokračuje v rodinné tradici. Ne všichni se zapojili do ochutnávek ze zdravotních důvodů. Kdo ochutnal, byl příjemně překvapen lahodností moku. Kdo ještě nebyl ve sklípku a nepoznal jeho romantiku, má možnost tak učinit a jistě nebude zklamán.

Návštěva Lobče pokračovala večerí v hospůdce v sokolovně, která byla pochopitelně zakončena zapitím lobečským pivem. Výlet do Lobče byl zdařilý, i když se nám trochu protáhl.

Také jsme se zapojili do akce Domova seniorů ve Mšeně „Šikovné ruce“ několika výrobky našich členů. Těšíme se na další aktivity domova seniorů, na které rádi z Kadlína přijedeme. **Šestákovi, Kadlín**

MĚLNICKÝ

deník

V měsíčníku Mšensko najdete také články, které krátce předtím vyšly v Mělnickém deníku, a které se vztahují k regionu Mšenska. Další zpravodajství najdete na: www.melnickydenik.cz

Děni na Mšensku objektivem fotoaparátu

V kostele svatého Martina ve Mšeně v sobotu 12. září vystoupila legendární folková skupina Spirituál kvintet. Mšenský svatostánek zaplnilo několik stovek návštěvníků, kteří si koncert nenechali ujít. Foto: Jiří Říha

Dvaatřicet obyvatelů Stránky vyrazilo poslední prázdninovou sobotu do pražské zoologické zahrady. Především děti mile překvapil areál Bororo, kde se mohly vyřádit na prolézačkách v pevnosti, vzhledem k vysokým teplotám přišlo vhod i cachtání v brouzdališti. Méně příjemné bylo zjištění, že některé části ZOO procházejí rekonstrukcí, a tak jsou hosté ochuzeni například o papoušky. Foto: Štefan Dvorčík ml.

Poslední srpnová sobota patřila za mšenskou sokolovnou tradičnímu Poprázdninovému volejbalovému turnaji. Zahrát si přijelo šest družstev, dvě k nám přijela až z německého Torgau. Turnaj vyhrál tým Kaříčko z Prahy, Mšeno skončilo na čtvrtém místě. Foto: Radka Nečasová

Drážní kal, který se nachází na Nebuželské cestě za Kaninou, se dočkal údržby, vyčištění i prořezání vrbiček. Postarali se o to Taťána Šupolová, manželé Ilonka a Karel Teplohorští a obec Nebužely, která nechala obsekat i cestu vedoucí ke kálku. Foto: Jaroslava Vraná

ŽIVOTNÍ JUBILEA

Dne 21. září oslavil své 55. narozeniny pan Jan Máček, který žije v naší obci. Blahopřejeme. Obec Kanina.

V sobotu 31. října oslaví narozeniny naše členka, dobrá přítelkyně a dáma se srdcem na pravém místě MUDr. Irena Mačátová - Janatková. Mnoho pěkných chvil v naší partě přejí členové Okrašlovacího spolku pro Mšeno a okolí.

Udělejte radost svým blízkým a popřejte jim k jejich jubileu prostřednictvím Mšenska. Své blahopřání zašlete jako SMS zprávu na 737 671 196 nebo na e-mail: msensko@email.cz. Do předmětu uveďte: „Blahopřání“.

Dobroty z vaší kuchyně: pomerančovo - dýňová marmeláda

Marmeláda se dá dělat třeba i z dýně... Foto: archiv Mšenska

Říjnový díl rubriky Dobroty z vaší kuchyně patří Vladislavě Kaulerové Vaňkové, která vám nabízí k vyzkoušení výbornou pomerančovo - dýňovou marmeládu. Kdo ještě neochutnal marmeládu z dýně, bude prý mile překvapen.

Potřebujeme:

700 g oloupaných a pecek zbavených pomerančů, 300 g neoloupaných pomerančů s chemicky neošetřenou kůrou, 1000 g žluté dýně, 1000 g cukru krupice, 2 Gelfixy Extra, 1 - 2 lžičky kyseliny citrónové, cca 0,3 l pomerančového džusu, cca 0,1 l pomerančového sirupu.

Postup:

Na kostky nakrájenou dýni krátce podusíme ve směsi pomerančového džusu a sirupu, přidáme nakrájené pomeranče bez kůry a povaříme, poté rozmixujeme. Přidáme želírovací prostředek (nejlépe Gelfix Extra) smíchaný s troškou cukru krupice, trojúhelníčky pomerančů nakrájených i s kůrou, 1 minutu po-

vaříme, dosypeme zbývající množství cukru a za stálého míchání vaříme podle návodu na obalu želírovacího prostředku. Na závěr přidáme kyselinu citrónovou. Plníme do umytých suchých skleniček, po uzavření otáčíme dnem vzhůru, necháme vychladnout.

Dobrou chuť

přeje Vladka Kaulerová Vaňková

Máte ve své kuchařce také nějakou dobrotu, kterou byste rádi doporučili ostatním? Pak neváhejte a pošlete nám recept do rubriky Dobroty z vaší kuchyně.

Využít k tomu můžete buď e-mailovou adresu: msensko@email.cz nebo poštovní adresu: Husova 149, 277 35 Mšeno.

Záhadná nemoc rodu homo sapiens

Prázdniny jsou časem, kdy máme možnost navštívit místa, na která nám během školního roku nezbývá čas ani energie. Abychom si odpocínuli, nemusíme vyrážet do daleké ciziny, ale často stačí zajít takřkajíc za humna.

Zvlášť zde, na Kokořínsku, je možností k delším i kratším výletům bezpočet. Přesto ani nádherná příroda zdejšího kraje není uchráněna před zvláštními příslušníky lidského rodu, kteří si na vycházku ještě dokáží pečlivě zabalit svačinu a láhev s pitím, ale odnést si prázdné obaly zpět k automobilům či - nedej bože - ke svým domovům je nad jejich síly. A tak se Faraonovi u nohou válejí plastové lahve, kolem Obří hlavy a Žáby na vás z borůvek vykukují obaly od nejrůznějších tyčinek, o krabičkách od cigaret, povalujících se kde tam, ani nemluvě.

O prázdninách jsem navštívila i jiné oblasti naší vlasti a musím konstatovat, že co se záhadného

upadávání odpadků z rukou turistů i domácích týče, je to všude stejné. Pár příkladů za všechny:

Cesta k chráněnému jesenickému rašeliníšti Rejvíz – lemována

„Přikláníla bych se k tomu, abychom ustanovili další vývojový stupeň: homo non-sapiens neboli člověk nerozumný.“

odpadky, takže vážně nemusíte mít starost, že byste se po sejít z povalečského chodníku potopili do močálu – PET lahve by vás jistě nadnesly.

Národní přírodní rezervace Rešovské vodopády – odpadky plovoucí na vodě je zdárně překonávají a s největší pravděpodobností se podívají až do Černého moře (říčka Huntava, na níž se „Rešáky“ nacházejí, je totiž přítokem Oslavy, která se vlévá do Oskavy, přítoku Moravy, a dál už to znáte z hodin

zeměpisu).

Když jsme u těch školních hodin, v dějepisu učíme děti jednotlivé vývojové stupně lidského rodu. Žáci tedy vědí, že nejprve byl homo habilis (člověk zručný), pak homo erectus (člověk vzpřímený), následoval homo sapiens (člověk rozumný). Vrchol této linie doposud představoval homo sapiens sapiens, kterého kupodivu nepřekládáme jako člověk dvakrát rozumný, ale člověk dnešního typu. Přikláníla bych se k tomu, abychom ustanovili další vývojový stupeň: homo non-sapiens neboli člověk nerozumný. Obzvláště po nedávné procházce v lese pod Bezdědicemi. Tam totiž vyspělí příslušníci rodu homo non-sapiens odpadky do lesa přímo vyvážejí. Když se mě má šestiletá dcera zeptala: „A proč se tady válí tolik odpadků?“, nedokázala jsem jí dát uspokojivou odpověď.

Proto se ptám vás, čtenářů Mšenska. PROČ? (vkv)

Brusné navštívil mluvčí Ředitelství silnic a dálnic

Mšeno, Brusné - V nedávných dnech navštívil Mšeno, konkrétně část Brusné, mluvčí Ředitelství silnic a dálnic v početném doprovodu tří spolupracovníků. Stalo se tak u příležitosti správního řízení o existenci/neexistenci účelové cesty k chalupám v Brusném, které vede místní silniční správní úřad. Přítomnost zástupce státní organizace, která má na starosti výstavbu a údržbu dálnic a silnic I. třídy, v tak odlehle lokalitě našeho města i kraje téměř všechny přítomné překva-

pila, neboť tato organizace nemá v uvedeném řízení žádné kompetence. Pozorně jsme vyslechli nezaufatý právní názor zástupce ŘSD na uvedenou problematiku, který byl zapsán do úředního protokolu, a s díky jsem uvítal jeho rady technického charakteru i příslib možného poradenství odborníků z ŘSD při eventuálním budování nové cesty v jiné trase.

Stejně jako mnoho jiných účastníků řízení se však musím pozastavit nad tím, jak efektivně jsou

vyakládány státní zdroje na mzdy a dopravní prostředky v ŘSD ČR? Sledování úředních desek obcí, aby byla objevena podobná řízení a následně vysílání čtyřčlenných delegací (služebním superbem) bez jakékoli kompetence v uvedené věci nutně musí stát daňové poplatníky nemalé prostředky. To vše v době, kdy výše zmíněná organizace dlouhodobě těžce bojuje se zajištěním svého hlavního poslání.

Ing. Martin Mach,
starosta Mšena

S doktorem v kuchyni

Pstruh ze Štampachu se šťouchaným bramborem

Říjen nemusím. Vánoce daleko a léto již jen jako vzpomínka. Počasí mizerné, déšť, sychravo, občas i sněh, ale nepoužitelný. Děti se už ve škole musely zabydlet, diktáty na denním pořádku a domácí úkoly se staly realitou. Ve škole moc nejí, i když tam nevaří špatně. A s pitím to není o moc lepší, nemluvě o polévkách. Takže nezbývá nic jiného než důsledně doma sledovat jejich stravovací režim a doplnit jim, co se dá. Hlavně snídaně a svačiny do školy nebo po škole. Ale i dospěláci musí na sebe dbát, když ty vitaminy postupně ubývají, ale máme zásoby, takže žádný přehnaný strach.

Snídaně: Kukuřičné lupínky s tep-

lým mlékem a sušenými brusinkami jsou ideální pro nastartování úspěšného dne. Dětem do školy zkuste dát jogurt, i když ho možná přinesou zpět domů.

Oběd: Chorušická zelňačka – Drobne nakrájenou cibuli zpěníme na sádle, přidáme nakrájenou klobásu, zaprášíme hladkou moukou, naředíme vývarem a odstavíme. Nakrájené brambory vaříme ve slané vodě téměř do měkka, přidáme kysané zelí, bobkový list, kuličky pepře a nového koření. Po změknutí zelí zalijeme obsahem pánve.

Svačina: Bacourkovské tousty – plátky toustového chleba rozdělíme na dva trojúhelníky, namočíme do

rozšlehaného vejčeka a rychle osmažíme na tuku. Hotové tousty potřeme meruňkovou marmeládou

Nápoje: Teplý nebo i studený ovocný čaj bez omezení.

Večeře: Štampašský pstruh – čerstvé pstruhy ze Štampachu vykucháme (vnitřnosti můžeme použít na polévku, ale pozor na žlučník), opláchneme pod tekoucí vodou, osušíme, osolíme a opepříme. Nastrouháme na ně citronovou kůru a zaprášíme hladkou moukou. Pečeme na másle v troubě a podáváme s rozšťouchanými brambory, plátky citronu a kvalitním bílým vínem z Mělnicka. Dětem pak minerálku s citronem.

Dobrou chuť přeje Ivan Heidler

POVĚSTI A BÁJE MŠENSKA

Petrovští a Spálený mlýn

I v našem kraji lidé dopltili na Bílou horu. Ti, kdo nechtěli zradit svoji víru a stát se katolíky, opouštěli raději svou zem. S domovem se rozloučil i mlynář ze Zákovského dolu. Mlýn ale nezůstal dlouho opuštěn. Jednoho dne se tu objevil nový pán, do skutečného mlynáře měl ale daleko. Stejná byla i jeho chasa. Pan otec, nebyl to nikdo jiný než vůdce loupežníků Petrovský, se místo po mlýně toulal po lesích. Často zmizeli i na několik dní. Lidé neměli tušení, kdo se jim v mlýně usadil. Loupeže v okolí přičítali tlupám darebů z lesů za Bezdězem. Až jeden chalupník z Březovic, který spěchal brzy po ránu dojednat mletí, spatřil ze stráně nad mlýnem divný obraz. Dva mlynářští si v náhonu vymývali krvavé rány, další vynášeli do skryše pod balvanem ve stráni pytle, ve kterých určitě nebylo obilí ani mouka, ale nejspíš kořist z lupu. Chalupník se rychle vrátil do vsi. Rychtář poslal posla do Bělé a sousedé zatím mlýn z povzdálí hlídali. Ještě v noci přitáhli do Zákova vojáci, mlýn obklíčili, loupežníky pochytili a mlýn zapálili. Unikl jen Petrovský. Ze strachu se nevrátil ani pro ukrytý poklad. Vyzdvihl si ho po čase chalupník, který loupežníky odhalil, a koupil si za něj v Březovicích velký statek.

www.nosalov.estranky.cz

Týden sociálních služeb v Domově seniorů Mšeno 5. až 9. října 2015

Pondělí 5. října

9.30 - podzimní výtvarná dílna
14.00 - hudební odpoledne s Karlem Plockem

Úterý 6. října

8.30 - výlet na zámek Kačina
9.00 - českobratrská mše evangelická
13.00 - schůzka vedení domova s uživateli služeb
14.30 - schůzka vedení domova s příbuznými a blízkými klientů

Středa 7. října

9.00 - 15.00 - Den otevřených dveří
10.00 - Virtuální Univerzita třetího věku, zahájení výuky
10.30 - kreativní tvoření
13.00 - grilování na zahradě DSM

Čtvrtek 8. října

9.00 - tématická beseda
15.00 - hudební vystoupení dechové kapely Mělničanka

Pátek 9. října

9.00 - promítání cestopisných fotografií
14.00 - hudební vystoupení pěveckého sboru Základní umělecké školy Mšeno

Stránecká časovka na vlastní kůži

„Dnes dopoledne běžím Stráneckou časovku,“ připomíná mi můj muž, jinak zdatný běžec, třetí zářijovou sobotu. Vzhledem k tomu, že o Stránecké a především Stránecko – Jeseterské časovce jsem slyšela z jeho úst hotové zkazky, napadá mě, že se na ně vypravíme společně.

Když sjíždím do jednoho z nejnižších bodů obce Stránka, je pár minut před 14. hodinou. Rychle zaparkuji před místní hospodou a vydávám se kolem rybníku ke stánku, u něhož probíhá prezence závodníků. Překvapuje mne chumel kolem postávajících lidí. Záhy však pochopím, že minimálně polovinu z nich tvoří rodinní příslušníci, kteří přišli podpořit své blízké. Skupinky se různě obměňují, lidé se navzájem zdraví, běžci se rozklusávají, běžkyne protahují svaly a upravují neposlušná startovní čísla či dresy. Počasí je nádherné, čirý podzimní vzduch je prozářen hřejivými slunečními paprsky, není však vedro.

Zatímco se kolem sebe rozhlížím, prásk, zvuk hlasitého výstřelu ze startovní pistole, kterou naprosto zkušeně a profesionálně ovládá starosta zdejší obce Štefan Dvorčík st., jinak nenápadný šedesátník, se mi zařizne do ušních bubínků. Je odstartováno, první závodnice vybíhá a záhy mi mizí z očí, když ji trasa zavede na protější stranu rybníka. V tuto chvíli ještě netuším, jak moc budu vděčná oné malé vyvýšenině, která mi teď brání ve výhledu.

„Ty také běžíš?“ ptá se mě další účastnice časovky a zároveň má kolegyně Zdenka Vyhlásová. „Ne, ne,“ odpovídám jí, vědoma si toho, že svůj poslední běh jsem absolvovala před cca 20 lety, nepočítám-li každodenní ranní poklus do práce. Nicméně semínko je již zaseto a červíček hlodá. Že bych to zkusila? Někdo přece musí být poslední. „Mami, poběž,“ začnou se na mě všichni mé děti, a já, abych dostala roli vychovatele, se jdu váhavě prezentovat. Můj muž mi obratně připíná startovní číslo a můj osud je zpečetěn. Ještě se stihnu zeptat manžela na nevhodnější taktiku. Odpoví mi parafrází slov Jacquese Anquetila, pětinasobného vítěze Tour de France: „Od začátku naplno, neustále přidávat a do cíle zaspurtovat!“

Překvapeně povytáhnou obočí. Zavážu na dvojité uzel tkaničky u bot a už jsem na startu. Při výstřelu sebou pochopitelně trhnou a chvíli mi trvá, než zkoordinuji nohy, ale pak svižně vybíhám. „Bude to dobrý,“ říkám si po 50 metrech, nepřekva-

Netrénovanému běžci dá Stránecká časovka trochu zabrat. Foto: jr

pí mne ani malý kopeček, v klesání nepatrně zrychlím a až do konce 1. kola běžím solidním tempem. „1:37,“ zaslechnu, když probíhám kolem časomíry. V tuto chvíli již vím, že nastavené tempo neudržím. „Přepálila jsem to,“ pomyslím si, neboť sportovní výrazy mám za ty roky po boku mého muže odposlechnuty. 80 metrů k maličkému stoupání ještě běžím, avšak těch 25 metrů do kopečka vycházím krokem, neboť se domnívám, že nejsem vidět. Z protějšího břehu rybníka však na mě manžel huláká: „Nezastavuj, poběž!“ A mně nezbyvá než poslechnout, ačkoli mám regulérní pocit, že vypustím duši. V zatáčce se ke mně manžel přidává a neúnavně povzbuzuje. S chutí bych mu řekla něco od plic, ale těm se bohužel nedostává kyslíku. Běžím, i když myslím, že pomalejší sprint v cíli ještě neviděli a dnes už nevidí. „3:58,“ zaslechnu v momentě, kdy se svalím do trávy. Ještě se ani pořádně nedýchám a už je tady vyhlášení. Na to, že bych mohla stát na bedně, vůbec nepomyslím, vím, že nejlepší čas měla teprve jedenáctiletá Kristýna Dvorčíková (2:40). Získávám však krásné sedmé (rozumějí poslední) místo a rovněž diplom. Pan Mráček, hlavní organizátor Stránecké časovky, prostě myslel na všechno. I na nečekané nováčky.

To už se ale rozebíhá časovka mužů a první borci míří na start. Já se sotva dobelhám ke zdravotnickému personálu, který zde zastupuje MUDr. Kateřina Hartlová, a pokládám jí otázku, cože se to probíhá s mým organismem v onom výše zmíněném stoupáníčku. Lékařka pohotově reaguje: „Ztratila jste dech. U netrénovaného jedince dojde v takové situaci k abnormálnímu zvýšení tepové frekvence a srdíčko není schopno přečerpat tak velké množství krve najednou, aby se okysličilo celé tělo. Člověk tedy

lapá po dechu a trápí se.“ Tak to jste vystihla přesně, pomyslím si, avšak paní doktorka ve snaze povzbudit mne dodává: „Vše lze napravit pravidelným tréninkem.“

Její slova se vzápětí potvrdí hned několikrát, neboť kolem nás postupně probíhají jednotliví běžci. Nevěřicně sleduji práci jejich svalů a při vyhlášení časů mám pocit, že špatně slyším, zvlášť když uvážím, že běželi o jedno kolo víc než ženy, tedy 1080 metrů namísto ženských 720. Nejlepší z mužů – Jiří Šmíd – vytvořil s časem 3,06 minut tratový rekord.

Je půl páté, nejlepší běžci v jednotlivých kategoriích přebírají ceny a přichází zlatavý hřeb dnešního dne. Sluníčko svítí téměř letně a já na chvíli zalituji, že jsem do Stránky přijela autem. Na start se totiž stavi nesourodé dvojice závodníků, vždy jeden sportovec a jeden štamgast místní restaurace U Jesetera. Začíná 2. ročník recesistického klání nazvaného Stránecko – Jeseterská časovka. Před účastníky stojí nelehký úkol. Musí oběhnout levý břeh rybníka, zamířit do zmíněného hostince, kde na ně čeká orosený půllitr (či třetinka) s dobře vychlazenou „jedenáctkou,“ již musí co

nejrychleji vypít a pokračovat k rybníku, jehož oběhnutím závod dokončí. I při této disciplíně se potvrdí pravdivost slov MUDr. Hartlové o pravidelném tréninku. Zatímco lékařka má obavy o zdravotní stav některých štamgastů, organizátor závodu Pavel Mráček starší s napětím sleduje, jak ti „dýchají na záda“ ostříleným běžeckým borcům. Nejednou je přítom svědkem situace, kdy k Jeseterovi přibíhá jako první kovaný sportovec, který je ovšem při pití pěnivého moku předstížen místním štamgastem, jenž hravě pozře půl litru předepsané tekutiny a vybíhá od hospody směrem k cíli, zanechávaje svého protivníka s nedopitou sklenicí v ruce. Pro úplnost dodávám, že v cílové rovině se poměr sil ještě jednou zvrátí, ale jak pravidelní běžci sami přiznávají, je to „o fous.“ Všichni se shodují, že pravidelný trénink je důležitý, nastává dekorování vítězů, gratulace, všude kolem se ozývají salvy smíchu. Pavel Mráček nezapomíná ani na své spolupracovníky, jejichž pomoc při organizaci obou časovek velice oceňuje. Fotografové mačkají spouště, ještě poslední snímek a „za rok na shledanou, Stránko!“

(vkv)

Ministerstvo životního prostředí

10

DESÁTERO PROBLÉMŮ MĚSTA MŠENA

Řešme je společně!

Zajímají nás názory všech věkových skupin včetně mládeže. Přijďte diskutovat o problémech a o tom, jak je řešit, spolu s vedením města.

Kam, kdy a o čem?

Místo konání: zasedací sál MěÚ Mšeno

Datum: 19. října 2015

Čas: od 17:00 hod. do cca 19:30 hod.

Témata k diskuzi:

A. ÚŘAD A OBČAN (SPRÁVA VĚCÍ VEŘEJNÝCH, INFORMACE A WEB ÚŘADU, ÚZEMNÍ ROZVOJ A STRATEGICKÝ PLÁN, BEZPEČNOST OBYVATEL ...)

B. ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ (VODA, VZDUCH, ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ, ZELEN ...)

C. DOPRAVA, MÍSTNÍ EKONOMIKA, PODNIKÁNÍ A TRADICE (DOPRAVA ROZPOČET, HOSPODÁŘENÍ MĚSTA, ROZVOJ DROBNÉHO PODNIKÁNÍ A ZEMĚDĚLSTVÍ ...)

D. VZDĚLÁVÁNÍ, KULTURA, SPORT A VOLNOČASOVÉ AKTIVITY

E. SOCIÁLNÍ A ZDRAVOTNÍ SLUŽBY, ZDRAVÝ ŽIVOTNÍ STYL

F. STŮL MLÁDEŽE

• Občerstvení zdarma

Moderuje:

• starosta města Mšena, Ing. Martin Mach

• ředitel Národní sítě Zdravých měst ČR, Ing. Petr Švec

www.mseno.eu

